

## Perusäijä

Se on musiikin suhteen kaikkiruokainen. Sen suosikkiyhtye on Hurriganes. Eikä se kuuntele mitään muuta. Sillä on Hurriganesin kokoelmakasetti autossa, sitä se on kuunnellut 80-luvulta asti. Nykymusiikki on kauheaa, tukat heiluu, housut roikkuu ja tanssitaan rivosti. Se on varma asiastaa, vaikka ei ole yhtään rallia kuullut tai nähnyt.

Se on lukenut yhden kirjan, Tuntemattoman sotilaan. Siihen meni puolivuotta, mutta se kannatti, on se vaan niin hyvä kirja. Sen kirjahyllyssä on myös vihkiraamattu, sitä se ei ole lukenut. Naimisissa se tietysti on koska miehen pitää olla. Avoparit, tai susiparit niinkuin se niitä kutsuu, ovat epäilyttävää porukkaa. Ne hakee sossusta rahaa, eivät käy töissä, juopottelevat kaikki yöt. Niiden lapset sotkee paikat, pihat ja rappukäytävät.

Tuntemattomasta tehty Edvin Laineen elokuva on maailman paras. Siinä niin aidosti näytetään mitä sota oikeasti on, vitsailua ja viinan juontia. Muita elokuvia se ei katso, niissä vaan ammutaa ja huudetaan. Se tietää kyllä muutaman tyypin joka joutaisi ampua. Emmanuelin se katsoi kerran 70-luvulla, vaimolta salaa kun naapurin Pena oli sitä kehunut.

Kulttuuria se ei harrasta. Teatteri on jotain hippien ja homojen hommaa. Paskaa siellä vaan heitetään yleisön silmille. Perkele, verorahoilla vielä tuetaan mokomaa. Yhden kerran oli pakko käydä kesäteatterissa, kun vaimo pakotti. Jätkät töissä sanoivat että kannattaa mennä, yhdessä kohtauksessa piikatytty juoksee alasti aitasta pihalle. Oli se ihan hyvä, sillä ei ollut kuin alushame päällä.

Tietokoneita se ei käytä, eikä osaakaan. Töissä on joskus pakko, mutta silloin voi pyytää jonkun konttorin työstä auttaman. Mielelläänhän ne tulevat auttamaan ja sanovat joka kerta ”etkö sä vieläkään osaa tätä, minähän olen tän sulle näyttänyt jo sata kertaa” ja työntyy lähemmäksi. Sirkku tai Terttu tai konttoripäällikön sihteeri. Ne tuoksuu hyvältä ja käyttää jotain ruotsinlaivalta ostettua hajuvettä, mitä kirkonkylän kaupasta ei saa. Mutta ei se ole vaimoan pettänyt, kuin ajatuksissa. Joskus se miettii millaista olisi olla oikean neekerin kanssa. Naapurin Pena oli kerran Pattajalla vai oliko se Paraisilla. Saattoi olla ettei se ollut edes neekeri taisi olla Naantalista.

Joka lauantai se ajaa Teboilille tai Tepskalle niinkuin se kavereiden kanssa paikkaa leikkisästi kutsuu. Se pesee auton itsepalveluhallissa. Tekee loton ja juo kahvit. Siellä se myös tapaa parhaita kavereitaan, naapurin Penaa, Reiskaa ja Ekiä. Jotka myös pesevät auton ja tekevät loton, ilman Jokeria tietysti. Koska se on veikkauksen huijauspeli, näkeehän sen siitä arvonta aparaatistakin. Tosin Lottokin muuttui epäluotettavaksi kun Aulis Gerlander jäi eläkkeelle. Mutta suurin huijaus oli kun arvonta siirtyi Maikkarille. Nythän ne arpoo sellaisia numeroita joita mainostajat haluavat. Pitäisi lopettaa koko lottoaminen, mutta ei voi, koska voitto tulisi kuitenkin heti seuraavalla viikolla.

Homoista se ei tykkää. Ne on jotenkin ällöttäviä. Puhuvat kummallisesti ja käyttäytyvät kuin naiset. Toisiaan pussaavia naisia olisi kuitenkin mukava katsella. Kauniita ja hyvän muotoisia, ei rumia ja lihavia. Kummallinen homma tuo homous, ihminen on käynyt kuussa mutta homouteen ei ole keksitty mitään rokotetta.

Mutiaisia on tässä maassa ihan liikaa sekä huivipäitä ja kerjäläisiä. Ne tulee tänne ja vievät meiltä työt, vaikka ne ei edes käy töissä, vaan loisivat ostoskeskuksissa ja kahviloissa. Joka kulmassa on jonkun Mahmudin pizzeria tai Muhamedin kepappibaari. Pitsalla on tosin ihan mukava käydä, paitsi että tilauksen tekeminen on yhtä tuskaa. Siitä molkotuksesta ei saa muuta selvää kuin ”sytkö tälä, tulego mukaa”. Sossun rahoilla vievät meiltä naiset ja pitävät lukkojen takana. Suomalaisella naisella on oikeutensa, vaikka äänioikeutta niille ei olisi pitänyt antaa, eikä ajokorttia tai päästää

työelämään. Naisen paikka on kotona.

Urheilua se seuraa innokkaasti, yleisurheilua. Suomi-Ruotsi maaottelu on vuoden kohokohta. Kerran se oli naapurin Penan kanssa Helsingissä katsomassa kisoja. Oikein matkustajakodissa olivat yötä. Vaimot eivät olleet matkassa ja tietäähän miten siinä kävi. Pena löysi jonkun Espoolaisen Tertun tai Sirkun ja hävisi. Yksin piti kämpille mennä. Seuraavana päivänä Penalla oli kaula syötynä ja nahkatakki kadoksissa. Mutta katsomossa kannustettiin. Vireenille huudettiin että ”älä kaadu” se oli hauska vitsi. Lätsä-Pekkaa kannustettiin myös. On se kumma mies, aina lätsä päässä. Kumpiko voitti kisat? Siitä ei ole muistikuvaa, koskapa viimeiset lajit piti jättää katsomatta, kun tuli kiire junalle. Tai itseasiassa Järjestysmiehet heittivät pihalle stadionilta kun Pena alkoi kouria yhtä ruotsalaisnaista ja sen ukko tirvasi sitä nokkaan. Ensiavun kautta rautieasemalle. Pena nukkui seuraavat kaksi viikkoa piharakennuksessa.

Autoista se tykkää. Sillä on ollut sama Corolla jo kohta kolmekymmentä vuotta. Se on siistissä kunnossa. Katsastuksestakin menee aina läpi, ainakin toisella tai kolmannella kerralla. Autonäyttelyissä se tykkää käydä. Siellä on aina kiiltäviä, hyvältä tuoksuvia menopelejä. Ilmaista kahvia ja pullaa. Joskus joku arvonta, jossa pääpalkintona on autojääkaappi. Sellainen olisi mukava. Siinä voisi pitää oluita kylmässä, jos vaimo antaisi luvan. ”ei sinne mitään kaljaa laiteta, maidot ja leivät sinne kuuluu”, vaimo sanoisi. Eikä sen Corollassa ole edes tupakansystytintä josta saisi virataa. Näyttelyssä vierailee joskus myös huippuesiintyjä . Hurriganes ei koskaan, mutta onneksi Matti Nykänen kävi muutama vuosi sitten. On se Matti kova jätkä. Ennen hyppäsi mäkeä ja nyt hyppää sängystä sänkyyn. Turhaan ne se viinanjuonnista valittaa. Kyllä mies tietää miten paljon viinaa voi juoda.

Sillä on kossupullo halkopinossa piilossa. Siitä se naukkailee aina kun lämmittää saunaa. Vaimo ei tiedä mitään, vaikka se juo joka lauantai pullon, sössöttää hiljakseen sohvalle ja sammuu heti lauantaitanssien jälkeen.

Telkkarista se katsoo tai katsoi aina Lauantaitanssit, ”Heikki Hietamies on leppoisa mies” Naapurilähiö sekä Heikki ja Kaija. Harmi ettei niitä löydy videolla. Uutiset pitää myös katsoa. Ennen oli uutiset parempia, niitä luki Heikki Kahila ja Arvi Lind. Nykyisin uutisia saavat lukea jopa kirjaviin mekkoihin pukeutuneet nuoret naiset. Ei vakavalla asialla pitäisi leikkiä. Näinä aikoina lähetetään vain tositiveeitä. Joissa samat naamat pyörii illasta toiseen. Nämä silikonilla, botoxilla ja hormoneilla pumpatut bimbot tekevät milloin illallista, remonttia, kisaavat viidakossa, laulavat ja tanssivat kilpaa tai kertovat vaikeasta lapsuudestaan. Jokaiseen ohjelmaan pitää soittaa ja äänestää. Joku tippuu, mutta se ei haittaa koska ”tää juttu on ollut ihan huippuu, mä oon saanu älyttömästi kokemusta ja uusi kaverei. Meil on ollu täällä iha sika magee meininki, kiitos että äänestitte mua”.

Nyky nuorisosta ei ole mihinkään. Ei ole ollut vuosikymmeniin. Tuolla ne vaan vetelehtii ja syljeskelee ostarin pihalla tai sisällä. Pelailee tietokoneella tai puhelimella. Tukat on kumman näköisiä sekä vaatteet. Ne syö mäkkärillä, juo lattea ja subuteksia, se on jotain urheilujuomaa. Toista se oli ennen. Hiihdettiin kouluun umpihangessa hirveitä matkoja. Joskus viikonloppuisin oltiin kartsalla, mutta silloinkin kierrettiin keskustassa rinkiä kävellen, ihan liikunnan vuoksi.

Känykkä sillä on, pitäähän sellainen olla. Nokialainen tietysti, koska se on Suomalainen, valmistettu Kiinassa. Joku 2110 tai 2220, mistä näitä muistaa. Sillä voi lähettää tekstiviestejä. Ikinä ei ole lähettänyt. Vaimo sille lähettelee omia viestejään. Ei ole niitä koskaan pystynyt lukemaan, tiedä mistä sellainen nappula löytyy.

Armeija pitää käydä. Sivarit laitetaan etulinjaan tallomaan miinoja, jos miinoja vielä silloin on kun sota syttyy. Ja syttyyhän se, siksi sillä on isoisan perintöhaulikko vajan seinällä aina ladattuna. Armeijassa opetetaan tarpeellisia taitoja, petaamaan ja tervehtimään liikkeessä. Siellä tehdään

pojista miehiä, vaikka sen vaimo sanoi ettei miehistä koskaan lähde poikamaisuus pois. Aika vekkulina äijä onkin pysynyt kaikki vuodet. Armeijassakin aina vitsaili että miehet 11 kuukautta, naiset 9 ja lapset 8. Sivareita ei silloin ollut vielä keksittykään.

Rukiveer! Se kuiskaa kauppakeskuksessa aina kun näkee ryssän. Nykyisin aika usein, mutta hiljaa, ettei ne kuule. Vaimo lyö sitä aina kyynärpäällä kylkeen, ”ole hiljaa, tai ne kertoo Putinille ja me ei saada koskaan Karjalaa takaisin”